

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ

ώρα 9.30 μ.μ.

ΝΕΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

ΘΕΑΤΡΟ ΣΗΜΕΙΟ

"ΗΛΕΚΤΡΑ"

Σοφοκλή

Μετάφραση: Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ
Σκηνοθεσία: ΝΙΚΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
Σκηνικά - κοστούμια: ANNA ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
KENY MAK LILAN
(KENNY MAC LELLAN)

Μουσική: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΒΗΣ
Χορογραφία: ΝΤΟΡΑ ΤΣΑΤΣΟΥ
Φώτισμός: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΝΟΥΣΗΣ
Κοσμήματα: ΝΤΟΛΥ ΜΠΟΥΚΟΓΙΑΝΝΗ

Ηθοποιοί:
(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

Παιδαγωγός: ΣΤΑΘΗΣ ΣΥΡΟΣ
Ορέστης: ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ
Πυλάδης: ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΟΛΥΜΕΝΑΚΟΣ
Ηλέκτρα: ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΚΡΗ
Χρυσόθεμις: ΕΛΕΝΗ ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗ
Κλυταιμνήστρα: ΒΑΓΓΕΛΙΩ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ
Αίγιστος: ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Χορός γυναικών: ΔΟΜΝΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΜΑΡΑΘΑΚΗ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΜΑΛΙΑ ΜΠΕΝΕΤ
Μουσικός: ΣΟΝΙΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΑ

Ένα μοναχικό απόδοι

Γυναίκα αποφασιστική, μοναχική, σκληρή φαίνεται και ανελέητη, η Ηλέκτρα του Σοφοκλή δεν λυγίζει ούτε μια στιγμή μπροστά στο φόνο της μάνας. Μέχρι το τέλος, τεντωμένο πρόσωπο, ακροβατεί ανάμεσα στο σχέδιο των θεών και το σχέδιο των ανθρώπων. Έτσι όταν οι θεοί ξαφνικά αποσύρονται, εκείνη μένει μόνη της έχοντας αγγίξει τον πέρα χώρο της απόλυτης απελπισίας.

Και τώρα τι;

Αυτό το σύμπαν της ανθρώπινης προσωπικότητας που ακροβατεί και συντρίβεται στο μεταξύ, κρύβει μέσα του την απόλυτη τρυφερότητα μέσα στον παραλογισμό του, την ανάγκη για αξιοπρέπεια. Τραγουδάει το τραγούδι του και πορεύεται παρασέρνοντας τους γύρω του στην εκδίκηση, σφαδάζοντας μέσα σε σκοτάδια ερωτημάτων που σπέρνει σε μας.

Η δαιμονικότητα της μορφής της ταυτόχρονα με την ενοχή και την δυστυχία, υποκαθίσταται σιγά-σιγά με το φως και την ποίηση.

"Ελικοβλέφαρη χαμογελούσα
βαθύζωνη μέσα στην τραγική γαλήνη."*

ΝΙΚΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Ηλέκτρα: ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΚΡΗ

* Το απόσπασμα από το Τετράδιο Γυμνασμάτων Β' του Γ. Σεφέρη

Ορέστης: **ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ**

Σ' ένα μικρό ξυλουργείο, πίσω από το Πανεπιστήμιο της Παντείου, που διαμορφώθηκε σ' έναν ιδιόμορφο θεατρικό χώρο, στέγασε τα όνειρά της πριν από δέκα χρόνια η θεατρική ομάδα "Σημείο". Με διάθεση ανατρεπτική, θέλοντας να ανιχνεύσει ένα διαφορετικό θεατρικό τοπίο, προσπάθησε όλα αυτά τα χρόνια να δημιουργήσει ένα "άλλο" θέατρο. Ένα θέατρο που δεν αρκείται μόνο στον χαρακτηρισμό του πρωτοποριακού ή του αβάν-γκαρντ, αλλά δημιουργεί ένα νέο τοπίο. Αυτό το τοπίο, ο τόπος συναγωγής και συνοχής συντίθεται από τον χρόνο, την κίνηση, το κείμενο, την χειρονομία και τον ηθοποιό.

Το "Σημείο" δημιουργήθηκε από τον σκηνοθέτη Νίκο Διαμαντή και την ηθοποιό Ιωάννα Μακρή, το 1985 με μία διάθεση επανατοποθέτησης και δημιουργικής ρήξης μ' αυτό που ονομάζουμε κυρίαρχο θέατρο, έχοντας σαν στόχο τους, μαζί με άλλους νέους ανθρώπους, να πλησιάσουν με πρωτοτυπία, φαντασία, τόλμη και ευαισθησία κείμενα κλασικά ή μοντέρνα, που πέρα από τον σημαντικό φιλοσοφικό λόγο λειτουργούσαν και σαν εφελτήριο για μια τολμηρή σκηνική πράξη.

Η Ηλέκτρα του Σοφοκλή κλείνεται σε μία οικειοθελή δουλεία. Θα μπορούσε να ζει κι εκείνη ειρηνικά στο παλάτι όπως η Ιφιάνασσα και η Χρυσόθεμις; μήπως όμως στην πραγματικότητα δεν είναι κι αυτές δούλες διαφορετικού τύπου; Γογγύζοντας για τη μοίρα της και την εξαθλίωσή της, ξεπερνά την κατάπτωση και φτάνει στη διαμαρτυρία.

Η Νιόβη, το πρότυπό της, είχε μεταμορφωθεί σε πέτρα, αλλά της είχε απομείνει η μόνη ελευθερία που ζητούσε - να θρηνεί. Ο μύθος βάζει το δραματουργό μπροστά σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση. Όπως χρειάστηκε να καταφύγουν στο έγκλημα για να τιμωρήσουν ένα έγκλημα, δεν πρέπει να καταφύγουν στη βεβήλωση για να τιμωρήσουν μια βεβήλωση; Ο διαφορετικός τρόπος, με τον οποίον παρουσιάζουν οι τρεις τραγικοί την Ηλέκτρα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη λύση που δίνουν σε τούτο το θρησκευτικό πρόβλημα.

Ο Αισχύλος αποσπά την Ηλέκτρα από τη δράση, για να την απαλλάξει από ένα ακόμη οδυνηρό συνειδησιακό πρόβλημα.

Ο Σοφοκλής παρουσιάζει μια ηρωίδα σίγουρη για τον εαυτό της στην οποία όλα τα μέσα φαίνονται καλά, αφού ο σκοπός είναι αγαθός, αφού το χέρι που χτυπά είναι το ίδιο το χέρι της Ερινύας. Ο Ευριπίδης, που καταδικάζει ταυτόχρονα την παραδοσιακή εικόνα των θεών και τη βέβηλη πατροκτονία, εμφανίζει την Ηλέκτρα σαν μια γυναίκα που έχει χαθεί, μιαν άλλη Κλυταιμνήστρα.

Αίγισθος: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**
Κλυταιμνήστρα: **ΒΑΓΓΕΛΙΩ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ**

Το θέατρο "Σημείο" λειτουργεί σαν ένα θέατρο όπου νέα τοπία, καινούργιοι χώροι της ανθρώπινης ευαισθησίας καλούνται να συνυπάρξουν παρέα με τις κατακτήσεις και το λυρισμό της θεατρικής ψυχής.